

TURCZI ISTVÁN
Az első borotválkozás

Szentjóni Szabó László olvasása közben

*/Emlék ez is
 mint/ a többi
 penge hessenése
 majdnem-férfi-arc
 /az első szisszenés
 /vér: bársony-legyező
 /borotvált halottaink fölött
 virrasztás-idő/
 valódibb átmenetre
 élet és úgynevezett halál
 között/ esély szinte
 semmi: /kétség, elszánt
 mozdulatok a fültől*

*érzéki kerülőkkel
 le egészen a gégetőig/
 elmetszett indulatok/
 a fájdalom fegyvelmez/
 – bőrmaszok/
 szűkülő körök kamráiban
 izzik a szem/
 később villanyborotva/
 hogy meg ne/
 az istenért/
 meg ne vágjon
 a/*

Valahol Budapest

*Fehérmárványtapintású kerek tükör a város
 a repülőgépről nézve
 tekintetünk csíkokra tépi a napfény
 a szavak akár a biztonsági öv
 nyelvünkhöz tapadva megfeszülnek
 hunyorgó szemek látóterében
 néma bebocsáttatás
 motorzajhoz igazított spirális lélegzetek
 köröskörül a képzelet kacskaringói
 talán integető kezek
 vagy régvárt mosoly
 SZŰK MÁR AZ ÉG a földhöz közeledve
 örvény kocogtatja a várakozás porcelánjait
 valahol
 a kezed körül
 körömkoppintásnyira
 Budapest*

Remény

Még egy arc: Verseghyé

*Nézd, a zárka ablakán beomló fény
 kristálytenyerén mint porlad szét
 a remény nevű szomjas fluidum,
 mely a szív kiszáradt szikláin él,
 és a végtelen csöndbe merülő
 kövirózsa nedvéből táplálkozik.*